

[Hendriksen.]

servative Tanker eller Ideer eller gaar dem for nær. Jeg kan ogsaa sige — og det vil jeg gerne sige med særlig Glæde — at Forslaget, som det forelaa fra Forfatningskommissionens Haand, ikke var et Kompromisforslag, ikke var kommet til Verden efter en Tovtrækning paa den Maade, at den ene Part havde givet noget, for at den anden skulde tiltræde noget andet. Vi forhandlede os til Rette, vi talte om Tingene, og vi har naaet et Resultat, som jeg anser for at være tilfredsstillende. Ja, jeg har ikke noget imod at sige det endnu stærkere; jeg vil gerne præcisere, at jo længere jeg har arbejdet med Forfatningsforslaget, desto mere tilfreds er jeg blevet med det. Jeg kan ikke se, at der i et parlamentarisk styret Land er anden naturlig Regeringsform end den, at det Flertal, der er udgaaet af Folket, valgt af Folket, og som altsaa repræsenterer Folkets Flertal, maa regere og tage det dermed forbundne Ansvar. Naturligvis skal Mindretallet ogsaa have visse Rettigheder, ogsaa have Adgang til i visse Tilfælde at spørge Vælgerne, og det har vi selvfølgelig ogsaa haft Opmærksomheden henvendt paa, hvad Folkeafstemningsbestemmelsen jo netop er Udtryk for. Herefter kan et Mindretal i Rigsdagen i en given Situation gøre sin Indsats og indanke en Rigsdagsflertalsbestemmelse for Folkets Domstol. Naturligvis skal Mindretallet høres, men det er og maa blive saaledes, at i et parlamentarisk styret Land som i enhver parlamentarisk styret Forsamling er det Flertallet, der maa have den afgørende Indflydelse og den endelige Bestemmelse med det deraf flydende Ansvar. Anderledes kan det ikke være, og anderledes bør det heller ikke være.

Den Indvending, der fra mange Sider er fremsat med Hensyn til Valgretsalders Nedsættelse, altsaa de 23 og ikke de 25, som man fra anden Side har ønsket, forekommer mig helt urimelig. Myndighedsalderen herhjemme er 21 Aar, og i Norge og Sverige har man 23 Aar som Valgretsalders; i Forbundslandet Island har man endda 21 Aar som Valgretsalders. Er der noget som helst urimeligt i, at en ung Mand 2 Aar eller, som det i Realiteten gennemsnitlig vil blive, 3 eller 4 Aar efter, at han er blevet myndig, altsaa naar han er 24 eller 25 Aar gammel, faar Lov til at være medbestemmende om Fremtiden i det Land, han tilhører, hvor han skal leve sit Liv og lægge sit Arbejde? Jeg kan ikke se, at der er noget som helst Hold i Modstanden

mod Valgretsalders Nedsættelse. Hvis ikke den Ungdom, der skal bære Landet videre, maa være medbestemmende om, hvad der skal besluttes, og hvorledes Fremtiden skal formes, men det udelukkende er den Del af Befolkningen, der har Livet eller det meste af Livet bag sig, som skal træffe Afgørelsen i store og vigtige Spørgsmaal med Henblik paa Fremtiden, vil dette af Ungdommen med fuld Føje føles som en Urimelighed og en Uretfærdighed. Ungdommen har Krav paa at være medbestemmende, naar Fremtidslinierne for Landets Udvikling skal drages.

Og hvad er det, man i øvrigt angriber i Grundlovsforslaget? I Virkeligheden er Forholdet jo det, at alle de Bestemmelser, det indeholder, ogsaa uden for Rigsdagsordningen, ikke mindst set med konervative Øjne, er Forbedringer, ikke paa noget Punkt det modsatte, maaske ikke saa store Forbedringer og ikke saa gode Forbedringer paa alle Punkter, som vi kunde have ønsket, men absolut Forbedringer; det maa man dog erkende.

I øvrigt finder jeg det ufornuødet at gennemgaa Forslaget i Enkeltheder, alle Medlemmer af det høje Ting kender det jo ud og ind. Under den omfangsrige Debat, der har fundet Sted i det andet høje Ting, er der ikke kommet meget nyt frem fra Forfatningsmodstanderne, og det er der heller ikke under Debatten her i Dag. Venstre, der oprindeligt stod saa stærkt og saa fast paa Tokammersystemet, Ridderne for, Forsvarerne af dette System, ogsaa under Forhandlingerne i Forfatningskommissionen, hvor Venstres Formand i det andet høje Ting udtrykkeligt hævdede, at man inden for Venstre principielt maatte holde for, at Bevarelsen af Tokammersystemet i Rigets Grundlov vilde være det heldigste ogsaa ud i Fremtiden, er nu gaaet over til et Etkammersystem. Ja, man maa i Sandhed forbløffes. Og hvad andre Forslag har der været fremme? Ingen! Der har været stillet nogle Ændringsforslag fra Retsstatspartiet og Bondepartiet i det andet høje Ting til det oprindelige Forslag, men ellers ingenting. Man siger, at det foreliggende Grundlovsforslag ikke bygger paa et Tokammersystem. Dette er ikke rigtigt. Rigsdagen skal deles i to Ting, Folketing og Rigsting, og Forslagene vil i Almindelighed gennemgaa Behandling i begge disse Ting. At Tingene vælges af de samme Vælgere og paa den samme Dag, dog for Halvdelen af Rigstingets Vedkommende ved et Listevalg, forandrer intet ved dette Forhold. Det mente ganske